Chemarea perpetuă a științei pentru înțelegerea științei

On Martie 05, 2021

Felul în care înțelegi legătura dintre artă și creație este o reflectare a predestinării tale spre unirea cu gândirea demiurgică.

Am învățat să fac un singur lucru foarte bine: să mă joc cu știința, cu știința mea, nu cu știința altora, și să o trăiesc cu un pic mai multă perspectivă și înțelegere, să o simt precum mângâierea fină a clapelor de pian oferită de un virtuoz capabil să îmbine magistral inteligența cu intuiția, talentul excepțional cu fantezia, fără să abuzeze prea mult de posibilitățile sale de captare a publicului.

Or jocul acesta distractiv cu știința, impecabil, interminabil, teribil de satisfăcător, acest indice de sensibilitate a lucrurilor subtile, deliciul unei adevărate aventuri trăite și surprinse artistic, este înrudit sau coincide enorm de mult cu semnificația inerentă a unui subiect de pictură ce se remarcă prin expunerea unei singure culori într-un singur interior.

De la sunetele delicate la virtuozitate, de la paletă la masa de scris, este o distanță măsurată prin desăvârșitul acord dintre frumusețea originară, nemișcată și nepieritoare a unei opere de artă, și formele multiplului mișcător a unui spectacol fără vârstă, numit: *Semertahma* (Unitatea de viziune într-o multiplicitate de stiluri).

Bineînțeles că, dacă cineva mi-ar cere să determin valoarea a ceea ce fac, și asta e foarte greu de arătat pentru că uneori eu însumi nu-mi dau seama de valoarea celor realizate, aș înclina balanța atenției spre adoptarea acordului dintre o vioară Stradivarius și un violonist excepțional, mai mult decât acordul dintre dinamica inerentă a frumosului și mișcarea unei pensule menită să dea culoare unei vieți ce vibrează continuu într-o altă lume sau în altă realitate.

Leadership: Poți efectua o instalare a gândirii selective prin crearea unei stări de sugestibilitate a minții care să-ți dea posibilitatea să accesezi realitatea unei viziuni chemată să se impună în fața relației dintre vocație și predestinare?

Şi dacă tot vorbesc despre știința care m-a ajutat să-mi conștientizez vocația și predestinarea, cuprinsă între pictură și muzică, deci o știință localizată dincolo de cuvinte, incluzând o viziune evolutivă asupra variabilele de stare a intensității câmpurilor energetice ale Universului, din care Dumnezeu nu poate fi exclus, atunci voi spune că orice tentativă de acces la o nouă conștiință de sine este o încercare a intelectului meu de a se ridica deasupra minții lumești, prin infailibilitate, către Dumnezeu.

Mai trebuie spus că nicio știință nu trebuie să fie motivată de expunerea unei singure realități. Ci prin expunerea unei teme care izvorăște din realitățile unei lumi inaccesibile "muritorilor de rând", adică din realitățile unei linii a timpului scurs indirect printr-un *Frutessebitus* , un fel de continuum între materie și spirit ce devine prin latență un test de sensibilitate a limbajului plastic, unitar, avangardist.

Viziunea mea este omul devenit Creator. Vocația mea este să ofer o experiență unică de cunoaștere zonei de preocupare artistică. Iar predestinarea mea este obligația de a oferi creației dreptul de a se face cunoscută și promovată prin mijloace artistice. În sfârșit, gândirea demiurgică care îmi reanimă sufletul, ordonându-mi mersul prin labirintul vieții, cuprinde mijlocirea unei imagini sau a unei idei care încearcă prin sensibil să pătrundă în inteligibil.

Leadership: Poți să subordonezi realitatea exterioară unei viziuni proprii, să o constrângi să se supună ritmicii tale interioare și să o recompui într-o imagine capabilă să exploreze dialogul între tine și univers?

Citeam în nu știu ce carte despre Goethe spunând despre culori că iau naștere din interacțiunea lumină-întuneric. El numea culorile "accidente ale luminii" ce iau naștere atunci când lumina, croindu-și drum prin mediile fizice, își pierde puritatea virginală, absorbită și reflectată parțial. Tot din acea carte reiese că Goethe a pornit în studierea culorii de la înțelegerea mecanismului percepției vizuale ca moment fundamental al existenței umane, constituit într-un real proces de cunoaștere a formelor, de structurare a culorii și de explorare a spațialității sale.

Așadar, dacă trebuie să mă raportez la știință, și mereu mă voi raporta la știință, și nu la orice știință, ci la știința pe care eu o numesc "Opera Fereastră", atunci trebuie să conștientizez faptul că tot ceea ce face din această lume una a frumuseții are la bază puterea universului cromatic și limbajul muzical (perceput ca formă de expresie artistică asociată cu un efect transcendental).

În acest caz aș opta pentru muzică ca pentru o formă de exprimare a creației printr-o combinație neobișnuită a sunetelor, dispuse mai mult sau mai puțin arbitrar, după anumite reguli estetice, într-o ordine conformă cerințelor practice ale celui mai valoros pictor. Iar în ceea ce privește pictura, evoluând ca o reflectare profundă și sinceră asupra stării emoționale a privitorului în cel mai plăcut mod posibil, aș înclina balanța în favoarea unei forme de expresie mai intuitive, asemănătoare cu expresivitatea sugestivă a unei muzici care intonează "Pink - The Color Of Love" în interpretarea lui Yakuro.

Iată deci, esențialul: până când nu voi cunoaște adevărata plăcere în perceperea artei, din care însăși viața îmi soarbe din ochi toate întâmplările, pașii, resursele de sacralitate, nu voi putea cunoaște nici adevărata măsură a experienței de a fi tangent cu nemărginirea.

Marea forța a științei este acea revelație a conștiinței de sine (idealistă) obținută prin intermediul actului de creație care promovează solidaritatea și consubstanțialitatea omului cu universul.

Chemarea perpetuă a științei pentru înțelegerea științei este o invitație din partea omului investit cu statutul de creator la desăvârșirea operei pe care nimeni altcineva n-a apucat s-o realizeze: acțiunea demiurgică a unui univers în devenire.

Cu alte cuvinte, omul poate ajunge un creator desăvârșit numai dacă arta lui este o lucrare ce aparține universului infinit perceput ca o reflexie a universului său interior.

Source: https://neculaifantanaru.com/chemarea-perpetua-a-stiintei-pentru-intelegerea-stiintei.html